

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745759840/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

susede koldt i dens Toppe, og Johanna klyngede sig ængstelig til mig. Endelig kom vi til en stor Sten, halvt overgroet af Mos og skygget af Hængebirke, der viftede med de lange, svaje Grene hen over den. Langt inde i Skoven lød en Sang; det var som Vinden sang den, og naar Sangen lød, viftede Birkene stærkere, og naar de slog deres grønne Hang til Side, saa' jeg en Indskrift — „Emmy“ stod der. Vi satte os begge ned og lyttede, Johanna med sin Haand i min. Sangen klang saa lyst, saa audeagtig: „Langt, langt herfra — langt herfra!“

„Nu er Moder død!“ sagde Johanna og brast i Graad. Jeg følte, hvorledes hendes hede Taarer strømmede over mine Kinder, og en knugende Smerte betog mig. Da vaagnede jeg — jeg laa grædende i min Seng, og Taarerne trillede ned paa min Hovedpude.

Da Foraaret kom, da den gamle Lind i Fabrikens Gaard skjulte sine røgslagne Grene i det friskeste lysegrønt, da Auriklerne og Lillekonvallerne duftede i Forvalterens Have, og da Syringerne og Guldregnen, Slyngroserne og Ribsene tittede ind i gamle Hans' Lukaf, da syntes jeg, at mit lille Kongerige var værdig smykket til at modtage min Brud; thi som saadan betragtede jeg Johanna. En Søndag Eftermiddag, da Onkel var ude, og Rasmus sad i sin Kælder, smuglede jeg hende ind; thi Onkels Streng-
hed imod alle uvedkommende var mig vel bekendt.

Havde det stille, det fredelige, det hyggelige paa-
virket mig saa stærkt, da jeg første Gang satte Foden over hendes Tærskel, saa syntes til Gengæld det store, det øde, det uhyggelige at tiltale hendes Fantasi. Med hvilken Stolthed viste jeg hende ikke de store Tørreløfter, hvor man, uden at sætte sin Fod i nogen af Gaardene, kunde vandre fra Loft til Loft lige ud til Springgaden. Derfra steg vi ned i de mørke, fugtige Kældere, hvor den tunge, graa